

ASPECTE LEGISLATIVE PREVAZUTE DE CATRE DE PROCEDURA PENALA CU UTILITATATE MEDICO-LEGALA

Art. 116 CPP Ordonarea efectuării expertizei. Cind pentru lamurirea unor fapte sau imprejurari ale cauzei, in vederea aflarii adevarului , sint necesare cunostiintele unui expert, organul de urmarire penala sau instanta de judecata dispune, la cerere sau din oficiu, efectuarea unei expertize.

Art. 117 CPP Efectuarea unei expertize psihiatrice este obligatorie in cazul infractiunii de omor deosebit de grav, precum si atunci cind organul de urmarire penala sau instanta de judecata a reindoieli asupra starii psihice a invinutului sau inculpatului.

Expertiza in aceste cazuri se efectueaza in institutii sanitare de specialitate. In vederea efectuării expertizei, organul de cercetare penala cu aprobarea procurorului sau instanta de judecata dispune internarea invinutului ori inculpatului pe timpul necesar. Aceasta masura este executorie si se aduce la indeplinire, in caz de opunere de organele de politie.

De asemenea, efectuarea unei expertize este obligatorie pentru a se stabili cauzele mortii, daca nu s-a intocmit un raport medico-legal.

Art. 201 CPP Expertiza. Cind pentru lamurirea unor imprejurari de fapt, instanta considera necesar sa cunoasca parerea unor specialisti, va numi, la cererea partilor ori din oficiu, unul sau trei experti, stabilind punctele asupra carora ei urmeaza sa se pronunte si termenul in care trebuie sa efectueze expertiza. Termenul va fi stabilit astfel incit depunerea expertizei la instanta sa aiba loc conform dispozitiilor art. 209 alin.1.

Cind este necesar, instanta va solicita efectuarea expertizei unui laborator sau unui institut de specialitate.

In domeniile strict specializate, in care nu exista experti autorizati, din oficiu sau la cererea oricarei dintre parti, judecatorul poate solicita punctul de vedere al uneia sau mai multor personalitati ori specialisti din domeniul respectiv. Punctul de vedere va fi prezentat in camera de consiliu sau in sedinta publica, partile fiind indreptatite sa puna si ele intrebari.

Dispozitiile referitoare la expertiza, cu exceptia celor privind aducerea cu mandat, sanctionarea cu amenda si obligarea la plata de despagubiri sint aplicabile in mod corespunzator in cazurile prevazute la alin. 2 si 3.

La efectuarea expertizei in conditiile alin.2 pot participa si experti desemnati de parti, daca prin lege nu se dispune altfel".

Art. 122 CPP Raportul de expertiza. Dupa efectuarea expertizei, expertul intocmeste un raport scris.

Cind sint mai multi experti se intocmeste un singur raport de expertiza.

Daca sint deosebiri de pareri, opiniile separate sint consemnate in cuprinsul raportului sau intr-o anexa. Raportul de expertiza se depune la organul de urmarire penala sau la instanta de judecata care a dispus efectuarea expertizei.

Art.112 CPP Folosirea unor specialisti. Cind exista pericolul de disparitie a unor mijloace de proba sau de schimbare a unor situatii de fapt si este necesara lamurirea urgenta a unor fapte sau imprejurari ale cauzei, organul de urmarire penala poate folosi cunostiintele unui specialist sau tehnician, dispunind, din oficiu sau la cerere, efectuarea unei constatari tehnico-stiintifice.

Constatarea tehnico-stiintifica se efectueaza de regula, de catre specialisti sau tehnicieni care functioneaza in cadrul ori pe langa institutia de care apartine organul de urmarire penala. Ea poate fi efectuata si de catre specialisti sau tehnicieni care functioneaza in cadrul altor organe.

Art.114 CPP Constatarea medico-legala. In caz de moarte violenta, de moarte a carei cauza nu se cunoaste ori este suspecta, sau cind este necesara o examinare corporala asupra invinuitului ori persoanei vatamate pentru a constata pe corpul acestora existenta urmelor infractiunii, organul de urmarire penala dispune efectuarea unei constatari medico-legale si cere organului medico-legal, caruia ii revine competenta potrivit legii, sa efectueze aceasta constatare.

Exhumarea in vederea constatarii cauzelor mortii se face numai cu incuviintarea procurorului".

Art. 115CPP. "Raportul de constatare tehnico-stiintifica sau medico-legala. Operatiile si concluziile constatarii tehnico-stiintifice sau medico-legale se consemneaza intr-un raport. Organul de urmarire penala sau instanta de judecata, din oficiu sau la cererea oricarei dintre parti, daca apreciaza ca raportul tehnico-stiintific ori medico-legal nu este complet sau concluziile acestuia nu sint precise, dispune refacerea sau completarea constatarii tehnico-stiintifice ori medico-legale, sau efectuarea unei noi expertize.

Cind refacerea sau completarea constatarii tehnico-stiintifice ori medico-legale este dispusa de instanta de judecata, raportul se trimite procurorului, pentru ca acesta sa ia masuri in vederea completarii sau refacerii lui".

-expertiza medico-legala (la solicitarea scrisa a organelor de ancheta dupa constatare numai cind apar noi date prin examinarea actelor medicale si medico-legale).

-supliment de expertiza (art. 124 CPP).

Art. 124 CPP." Suplimentul de expertiza. Cind organul de urmarire penala sau instanta de judecata constata, la cerere sau din oficiu, ca expertiza nu este completa, dispune efectuarea unui supliment de expertiza fie de catre acelasi expert, fie de catre altul.

De asemenea, cind se socoteste necesar, se cer expertului lamuriri suplimentare in scris, ori se dispune chemarea lui spre a da explicatii verbale asupra raportului de expertiza. In acest caz, ascultarea expertului se face potrivit dispozitiilor privitoare la ascultarea martorilor.

Lamuririle suplimentare in scris pot fi cerute si serviciului medico-legal, laboratorului de expertiza criminalistica ori institutului de specialitate care a efectuat expertiza".

-avizare de catre Comisia de Avizare si Control

-noua expertiza medico-legala (art. 125 CPP).

Art.125 CPP."Efectuarea unei noi expertize. Daca organul de urmarire penala sau instanta de judecata are indoieli cu privire la exactitatea concluziilor raportului de expertiza, dispune efectuarea unei noi expertize".

**ASPECTE LEGISLATIVE PREVĂZUTE DE CĂTRE DE CODUL PENAL PRIVITOARE
LA INFRACTIUNE SI LA
SECTIUNEA VATAMAREA INTEGRITĂȚII CORPORALE**

Art. 17 C.P.: (1) Infracțiunea este fapta care prezintă pericol social, săvârșită cu vinovăție și prevăzută de legea penală. (2) Infracțiunea este singurul temei al răspunderii penale.

Art. 18 C.P.: Fapta care prezintă pericol social în înțelesul legii penale este orice acțiune sau inacțiune prin care se aduce atingere uneia dintre valorile arătate în art. 1 și pentru sancționarea căreia este necesară aplicarea unei pedepse.

Art. 18¹ C.P.: (1) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală dacă prin atingerea minimă adusă uneia dintre valorile aparate de lege și prin conținutul ei concret, fiind ipsită în mod vădit de importanță, nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni. (2) La stabilirea gradului de pericol social se ține seama de modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, precum și de persoana și conduita faptuitorului. (3) ...

Art. 19 C.P.: (1) Vinovăție există când fapta care prezintă pericol social este săvârșită cu intenție sau din culpă.

1. Fapta este săvârșită cu intenție când infractorul:

- prevede rezultatei faptei sale urmărind producerea lui prin săvârșirea acestei fapte
- prevede rezultatul faptei sale, și deși nu-l urmărește, acceptă posibilitatea producerii lui.

2. Fapta este săvârșită din culpă când infractorul:

- prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce
- nu prevede rezultatul faptei sale, deși trebuia și putea să-l prevadă.

(2) Fapta constând într-o acțiune săvârșită din culpă constituie infracțiune numai atunci când în lege se prevede în mod expres aceasta.

(3) Fapta constând dintr-o inacțiune constituie infracțiune fie că este săvârșită cu intenție, fie din culpă, afara de cazul când legea sancționează numai săvârșirea ei cu intenție.

Art. 180. CP.: "Lovirea sau alte violente. Lovirea sau orice acte de violență cauzatoare de suferințe fizice se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

(1¹) Faptele prevăzute la alin. 1 săvârșite asupra membrilor familiei se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă.

(2) Lovirea sau actele de violență care au pricinuit o vătămare ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale de cel mult 20 zile se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2¹) Faptele prevăzute la alin. 2 săvârșite asupra membrilor familiei se pedepsesc cu închisoare de la unu la 2 ani sau cu amendă.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. În cazul faptelor prevăzute la alin. 1¹ și 2¹, acțiunea penală se pune în mișcare și din oficiu.

(4) Impacarea părților înăltura răspunderea penală producându-și efectele și în cazul în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu."

Art. 181. CP "Vătămarea corporală. Fapta prin care s-a pricinuit integrității corporale sau sănătății o vătămare care necesită pentru vindecare îngrijiri medicale de cel mult 60 zile se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(1¹) Fapta prevăzută la alin. 1 săvârșită asupra membrilor familiei se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Actiunea penala se pune in miscare la plingerea prealabila a persoanei vatamate. In cazul faptelor prevazute la alin. 1¹ si 2¹, actiunea penala se pune in miscare si din oficiu.

(3) Impacarea partilor inlatura raspunderea penala producindu-si efectele si in cazul in care actiunea penala a fost pusa in miscare din oficiu”.

Art. 182 CP."Vatamarea corporala grava. Fapta prin care s-a pricinuit integritatii corporale sau sanatatii o vatamare care necesita pentru vindecare ingrijiri medicale mai mult de 60 zile sau care a produs vreuna dintre consecintele: pierderea unui simt sau organ, incetarea functionarii acestora, o infirmitate permanenta fizica ori psihica, slutirea, avortul, ori punerea in primejdie a vietii persoanei, se pedepseste cu inchisoare de la 2 ani la 7 ani.

Cind fapta a fost savirsita in scopul producerii consecintelor prevazute in alineatul precedent pedeapsa este inchisoarea de la 3 ani la 10 ani.

Tentativa faptei prevazute in alin. (2) se pedepseste”.

Art. 184. C.P. "Vatamarea corporala din culpa. Fapta prevazuta in art. 180 alin. 2 care a pricinuit o vatamare ce necesita pentru vindecare ingrijiri medicale mai mult de 10 zile, precum si cea prevazuta in art. 181, savirsite din culpa, se pedepsesc cu inchisoare de la o luna la 3 luni sau cu amenda.

Daca fapta a avut vreuna din urmarile prevazute in art. 182 alin. 1, pedeapsa este inchisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda.

Cind savirsirea faptei prevazute in alin. 1 este urmare a nerespectarii dispozitiilor legale sau a masurilor de prevedere pentru exercitarea unei profesii sau meserii, ori pentru indeplinirea unei anumite activitati, pedeapsa este inchisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda.

Fapta prevazuta in alin. 2 daca este urmare a nerespectarii dispozitiilor legale sau a masurilor de prevedere aratate in alineatul precedent se pedepseste cu inchisoarea de la 6 luni la 3 ani.

Pentru faptele prevazute in alin. 1 si 3, actiunea penala se pune in miscare la plingerea prealabila a persoanei vatamate. Impacarea partilor inlatura raspunderea penala.”

ASPECTE LEGISLATIVE PREVAZUTE DE CATRE DE CODUL PENAL LA SECTIUNEA INFRACTIUNILOR PRIVITOARE LA VIATA SEXUALA

Art. 197 Violul (1) Actul sexual, de orice natura, cu o alta persoana prin constringerea acesteia, sau profitind de imposibilitatea ei de a se apara sau de a-si exprima vointa se pedepseste cu inchisoare dela 3 la 10 ani.

(2)Pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 15 ani daca:

- a) fapta a fost savirsita de doua sau mai multe persoane impreuna;
- b) victima se afla in ingrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau in tratamentul faptuitorului;
- b¹)victima este membru al familiei
- c) s-a cauzat victimei o vatamare grava a integritatii corporale sau a sanatatii.

(3)Pedeapsa este inchisoarea de la 10 ani la 25 ani si interzicerea unor drepturi, daca victima nu a implinit virsta de 15 ani, iar daca fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei pedeapsa este inchisoarea de la 15 ani la 25 ani si interzicerea unor drepturi.

(4)Actiunea penala pentru fapta prevazuta in alin. 1 se pune in miscare la plingerea prealabila a partii vatamate”.

Art. 198 C.P. Actul sexual cu un minor. Actul sexual, de orice natura, cu o persoana de sex diferit sau de acelasi sex care nu a implinit virsta de 15 ani¹ se pedepseste cu inchisoare de la 3-10 ani si interzicerea unor drepturi.

Cu aceeasi pedeapsa se sanctioneaza actul sexual, de orice natura, cu o persoana intre 15-18 ani, daca fapta este savirsita de tutore sau curator, ori de supraveghetor, ingrijitor, medic curant, profesor sau educator, folosindu-se de calitatea sa, ori daca faptuitorul a abuzat de increderea victimei sau de autoritatea ori influenta sa asupra acesteia.

Daca actul sexual de orice natura cu o persoana de sex diferit sau de acelasi sex care nu a implinit virsta de 18 ani a fost determinat de oferirea de bani ori alte foloase de catre faptuitor, direct sau indirect victimei, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 12 ani si interzicerea unor drepturi.

Daca faptele prevazute in alin (1)-(3) au fost savirsite in scopul producerii de materiale pornografice, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 15 ani si interzicerea unor drepturi, iar daca pentru realizarea acestui scop s-a folosit constringerea, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 18 ani si interzicerea unor drepturi.

Cind fapta prevazuta in alin 1 a fost savirsita in imprejurarile prevazute de art. 197 alin (2) lit. (b), ori daca faptele prevazute in alin. (1-4) au avut urmarile prevazute in art. 197 alin (2) lit (c), pedeapsa este inchisoarea de la 5-18 ani si interzicerea unor drepturi.

Daca fapt a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este inchisoarea de la 15 la 25 ani si interzicerea unor drepturi.

Art. 199 C.P. Seductia. Fapta aceluia care, prin promisiunile de casatorie, determina o persoana de sex feminin mai mica de 18 ani de a avea cu el raport sexual, se pedepseste cu inchisoare de la 1-5 ani.

Art. 200.C.P. Relatii sexuale intre persoane de acelasi sex. Abrogat prin OUG nr. 89/2001

Art. 201 Perversiunea sexuala. (1)Actele de perversiune sexuala savirsite in public, sau daca au produs scandal public se pedepsesc cu inchisoare de la 1-5 ani.

(2)Actele de perversiune sexuala cu o persoana care nu a implinit virsta de 15 ani se pedepsesc cu inchisoare de la 3 la 10 ani si interzicerea unor drepturi.

(3)Cu aceeasi pedeapsa se sanctioneaza si actele de perversiune sexuala cu o persoana intre 15-18 ani, daca fapta este savirsita de tutore sau curator ori de catre supraveghetor, ingrijitor, medic curant, profesor sau educator, folosindu-se de calitatea sa, ori daca faptuitorul a abuzat de increderea victimei sau de autoritatea ori influenta sa asupra acesteia.

(3¹)Daca actele de perversiune sexuala cu o persoana care nu a implinit virsta de 18 ani au fost determinate de oferirea sau darea de bani ori alte foloase de catre faptuitor, direct ori indirect victimei, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 12 ani si interzicerea unor drepturi.

(3²)Daca faptele prevazute in alin 2,3,3¹ au fost savirsite in scopul producerii de materiale pornografice, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 15 ani si interzicerea unor drepturi, iar daca pentru realizarea acestui scop s-a folosit constringerea pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 18 ani si interzicerea unor drepturi.

Art. 202 C.P. Coruptia sexuala. (1)Actele cu caracter obscen savirsite asupra unui minor sau in prezenta unui minor se pedepsesc cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2)Cind actele prevazute la alin. (1) se savirsesc in cadrul familiei pedeapsa este inchisoare de la 1-7 ani.

(2¹)Daca faptele prevazute in alin.1 I 2 au fost savirsite in scopul producerii de materiale pornografice, maximul special al pedepsei se majoreaza cu 2 ani.

¹ Sublinierea noastra

Art. 203 C.P. Incestul. Raportul sexual între rude în linie directă sau între frați și surori se pedepsește cu închisoare de la 2-7 ani.

Art. 203^l C.P. Hartuirea sexuală. Hartuirea unei persoane prin amentintare ori constringere, în scopul de a obține satisfacții de natură sexuală, de către o persoană care abuzează de autoritatea sau influența pe care i-o conferă funcția îndeplinită la locul de muncă se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 204 C.P. Tentativa. Tentativa infracțiunilor prevăzute la art. 197, 198, 201-203 se pedepsește.

Art. 321 C.P. Ultrajul contra bunelor moravuri și tulburarea liniștii publice. Fapta persoanei care, în public, săvârșește acte sau gesturi, proferează cuvinte ori expresii, sau se dădă la orice alte manifestări prin care aduce atingere bunelor moravuri sau se produce scandal public, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Dacă prin fapta prevăzută în alin (1) s-a tulburat grav liniștea publică, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

ASPECTE LEGISLATIVE DE PSIHIATRIE MEDICO-LEGALA

Lege nr. 487 din 11 iulie 2002 a sanatatii mintale si a protectiei persoanelor cu tulburari psihice

(Monitorul Oficial, Partea I nr. 589 din 8 august 2002)

CAPITOLUL I

Dispozitii generale

Art. 5. - În sensul prezentei legi:

- a) prin persoana cu tulburari psihice se înțelege persoana bolnava psihic, persoana cu dezechilibru psihic sau insuficient dezvoltata psihic ori dependenta de alcool sau de droguri, precum si persoana care manifesta alte dereglari ce pot fi clasificate, conform normelor de diagnostic în vigoare din practica medicala, ca fiind tulburari psihice;
- b) prin persoana cu tulburari psihice grave se înțelege persoana cu tulburari psihice care nu este în stare sa înțeleaga semnificatia si consecintele comportamentului sau, astfel încât necesita ajutor psihiatric imediat;
- c) prin pacient se înțelege persoana cu tulburari psihice aflata în îngrijirea unui serviciu medical;
- d) prin echipa terapeutica se înțelege totalitatea profesionistilor în domeniul sanatatii mintale implicati în asigurarea sanatatii mintale, a asistentei medicale si în îngrijirea unei persoane cu tulburari psihice, cum sunt: medic, psihiatru, psiholog, asistent medical specializat, asistent social, ergoterapeut si personal paramedical;
- e) prin personal paramedical se înțelege un membru component al echipei terapeutice, altul decât medicul sau asistentul medical specializat;
- f) prin servicii complementare se înțelege serviciile care asigura îngrijiri de sanatate mintala si psihiatrice, precum: consiliere psihologica, orientare profesionala, psihoterapie si alte proceduri medico-psihosociale;
- g) prin servicii comunitare se înțelege serviciile care permit îngrijirea pacientului în mediul sau firesc de viata;
- h) prin capacitate psihica se înțelege atributul starii psihice de a fi compatibila, la un moment dat, cu exercitarea drepturilor civile sau a unor activitati specifice
- i) prin handicap psihic se înțelege incapacitatea persoanei cu tulburari psihice de a face fata vietii în societate, situatia decurgând direct din prezenta tulburarii psihice;
- j) prin consimtamânt se înțelege acordul persoanei cu tulburari psihice cu privire la procedurile de internare, diagnostic si tratament, care trebuie sa fie liber de orice constrângere si precedat de o informare completa, într-un limbaj accesibil, din care sa rezulte avantajele, dezavantajele si alternativele procedurilor respective, si sa fie reconfirmat în continuare ori de câte ori este nevoie sau la initiativa persoanei în cauza;
- k) prin discernamânt se înțelege componenta capacitatii psihice, care se refera la o fapta anume si din care decurge posibilitatea persoanei respective de a aprecia continutul si consecintele acestei fapte;
- l) prin periculozitate sociala se înțelege atributul unei stari psihice sau al unui comportament ce implica riscul unei vatamari fizice pentru sine ori pentru alte persoane sau al unor distrugerii de bunuri materiale importante

Art. 177 CPP. Efectuarea unei expertize medico-legale este obligatorie in cazul infractiunii de omor deosebit de grav precum si atunci cind organul de urmarire penala are indoiala asupra starii invinuitului sau inculpatului.

Art. 239 CPP “Suspendarea urmarii penale se initiaza de catre organele de urmarire penala care constata prin EML ca invinuitul/inculpatul sufera de o boala grea care il impiedica sa ia parte la procesul penal”.

Art. 48 CP Nu constituie infractiune fapta prevazuta de legea penala daca faptuitorul la momentul savirsirii faptei, fie din cauza alienatiei mintale fie din alte cauze, nu a putut sa-si dea seama de actiunile / inactiunile sale ori nu putea fi stapin pe ele.

Art. 49 CP Nu constituie infractiune fapta prevazuta de catre legea penala daca faptuitorul in momentul savirsirii faptei se gasea, datorita unor imprejurari independte de vointa sa in stare de betie completa produs de alcool/alte substante. Starea de betie voluntara completa nu inlatura caracterul penal al faptei. Ea poate constitui dupa caz circumstanta atenuanta sau agravanta (mai frecvent).

Art. 50 CP Nu constituie infractiune fapta prevazuta de catre legea penala savirsita de un minor care la data comiterii acesteia nu indeplinea conditii legii pentru a raspunde penal.

Art. 99 CP Minorul care nu a implinit 14 ani nu raspunde penal. Minorul care are virsta între 14-16 ani raspunde penal daca se dovedeste ca a savirsit fapta cu discernamint Minorul care a implint 16 ani raspunde penal.

Art. 103 C.P. Se refera la libertatea supravegheata - presupune lasarea minorului care a comis o infractiune în libertate timp de 1 an, sub supravegherea parintilor, a celor care l-au înfiat sau a tutorelui; când una dintre aceste persoane nu poate asigura supravegherea instanta de judecata poate dispune încredintarea minorului unei persane de încredere (de preferinta o ruda) sau unei institutii abilitate. Aceasta masura poate fi revocata sau înlocuita (art. 489 C.p.p.) si poate fi însoțita de urmatoarele obligatii:

- sa nu frecventeze anumite locuri stabilite;
- sa nu intre în legatura cu anumite persoane;
- sa presteze o activitate neremunerata într-o institutie de interes public fixata de instanta, cu o durata între 50-200 de ore, de maxim 3 ore pe zi, dupa programul de scoala, în zilele nelucratoare si în vacanta.

Art. 104 C.P. Internarea intr-un centru de reeducare. Masura educativa a internarii intr-un centru de reeducare se ia in scopul reeducarii minorului, caruia i se asigura posibilitatea de a dobindi invatatura necesara si o pregatire profesionala potrivit cu aptitudinile sale.

Masura internarii se ia fata de minorul in privinta caruia celelalte masuri educative sint neindestulatoare.

Art. 105 C.P. Internarea intr-un institut medical-educativ. Masura internarii intr-un institut medical-educativ se ia fata de minorul care, din cauza starii sale fizice sau psihice, are nevoie de un tratament medical si de un regim special de educatie.

Art. 112 CP Privitor la masurile de siguranta ce trebuie luate: obligarea la tratament, internare medicala obligatorie, interzicerea de a ocupa o functie, etc.

Art. 113 CP Faptuitorul care datorita unei boli sau intoxicatii cronice prezinta pericol social pentru societate este obligat la tratament pina la insanatosire si chiar internare obligatorie.

Art. 114 CP Fata de faptuitorul bolnav mintal sau toxicoman care prezinta pericol pentru societate se poate lua masura internarii intr-un institut de specialitate.

Art. 348 CP Fapta persoanei care isi provoaca vatamarea integritatii corporale sau sanatatii, simuleza o boala sau infirmitate in scopul sustragerii de la serviciul militar sau in alte scopuri... (1-5 ani).